

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/1720
z dnia 14 października 2019 r.
w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 stycznia 2019 r. Rada przyjęła konkluzje, w których zdecydowanie potępia represje wobec prasy i społeczeństwa obywatelskiego oraz stosowanie przepisów antyterrorystycznych do represjonowania w Nikaragui osób o odmiennych poglądach. Rada podkreśliła, że od kwietnia 2018 r. demonstracje są brutalnie tłumione przez siły bezpieczeństwa i prządowe ugrupowania zbrojne, co doprowadziło do tego, że kilkuset obywateli poniosło śmierć lub zostało rannych, a setki zatrzymano; ponadto obserwuje się też szeroko rozpowszechnione nadużycia oraz arbitralność zatrzymań i postępowań sądowych. Rada przypominała o konieczności zapewnienia rozliczalności za wszelkie przestępstwa popełnione od kwietnia 2018 r., niezależnie od tego, kim są ich sprawcy. Wezwała rząd Nikaragui, aby ponownie zaangażował się w proces merytorycznego dialogu krajowego zorientowanego na wyniki, w tym dialogu dotyczącego przyjęcia reformy ordynacji wyborczej.
- (2) W konkluzjach Rady podkreślono, że Unia jest gotowa użyć wszelkich swoich instrumentów politycznych, by przyczynić się do pokojowego, wynegocjowanego wyjścia z obecnego kryzysu i reagować na dalsze pogarszanie się sytuacji w zakresie praw człowieka i praworządności w Nikaragui.
- (3) Rada jest nadal głęboko zaniepokojona ciągłym pogarszaniem się sytuacji w zakresie praw człowieka, demokracji i praworządności w Nikaragui.
- (4) W związku z tym należy nałożyć ukierunkowane środki ograniczające na osoby i podmioty odpowiedzialne za poważne pogwałcenia lub naruszenia praw człowieka oraz represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui, a także na osoby i podmioty, których działania lub polityki w inny sposób podważają demokrację i praworządność w Nikaragui, oraz na osoby z nimi powiązane.
- (5) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub tranzytu przez te terytoria osób fizycznych:
 - a) odpowiedzialnych za poważne pogwałcenia lub naruszenia praw człowieka oraz represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui;
 - b) których działania lub polityki w inny sposób podważają demokrację lub praworządność w Nikaragui;
 - c) powiązanych z osobami, o których mowa w lit. a) i b),i które wymieniono w załączniku.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:

- a) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod auspicjami tej organizacji;
 - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. Ust. 3 uznaje się za mający zastosowanie również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest krajem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Państwo członkowskie należycie informuje Radę o wszystkich przypadkach przyznania wyłączenia na mocy ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznać wyłączenia od środków nałożonych na podstawie ust.1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych i posiedzeniach wspieranych przez Unię lub posiedzeniach, których gospodarzem jest Unia Europejska, lub w posiedzeniach, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym prawa człowieka i praworządność w Nikaragui.
7. Państwo członkowskie zamierzające przyznać wyłączenia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Wyłączenie uznaje się za przyznane, o ile co najmniej jeden członek Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym wyłączeniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia, stanowiąc większość kwalifikowaną.
8. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub tranzyt przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku, zezwolenie jest ściśle ograniczone do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące, posiadane, przechowywane lub kontrolowane przez osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy:
- a) odpowiedzialne za poważne pogwałcenia lub naruszenia praw człowieka oraz represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui;
 - b) których działania lub polityki w inny sposób podważają demokrację lub praworządność w Nikaragui;
 - c) powiązane z osobami fizycznymi lub prawnymi, podmiotami lub organami, o których mowa w lit. a) i b),
- które wymieniono w załączniku.
2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, które uznaje za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze:
- a) są niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku oraz członków rodziny pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, opłat z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, opłat za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
 - b) są przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

- c) są przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) są niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich i Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) mają zostać wpłacone na rachunek lub wypłacone z rachunku misji dyplomatycznej lub misji konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na mocy prawa międzynarodowego, o ile wpłaty te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub misji konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie – znajdującym się w załączniku – osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie przynoszą korzyści osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w załączniku; oraz
- d) uznanie tego orzeczenia lub tej decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, wymienionym w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy lub porozumienia zawartego, lub zobowiązania powstałego przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek ani innych dochodów z tych rachunków;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonanych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 3

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 i 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą udzielić zezwolenia na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionego w załączniku lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionemu w załączniku, na warunkach, jakie uznają one za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do celów humanitarnych, takich jak świadczenie lub ułatwianie świadczenia pomocy, w tym artykułów medycznych i żywności, lub wysyłanie pracowników pomocy humanitarnej oraz związanej z tym pomocy lub ewakuacja z Nikaragui.

Artykuł 4

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”) sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – lub poprzez opublikowanie ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 5

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1.

2. Załącznik zawiera także dostępne informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres, jeśli jest znany, a także stanowisko lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 6

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel przetwarza dane osobowe w celu realizacji zadań spoczywających na nich na mocy niniejszej decyzji, w szczególności:

- a) jeśli chodzi o Radę, w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;
- b) jeśli chodzi o Wysokiego Przedstawiciela, w celu przygotowywania zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel może przetwarzać w stosownych przypadkach odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne ujęte w wykazie, wyroków skazujących za przestępstwa lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

3. Na potrzeby niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel jest wyznaczona jako „administrator danych” w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Artykuł 7

Nie są zaspokajane żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki nałożone na mocy niniejszej decyzji, w tym roszczenia odszkodowawcze lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych w dowolnej formie – o ile zostały one wniesione przez:

- a) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w załączniku;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

Artykuł 8

Aby zapewnić maksymalne oddziaływanie środków określonych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do środków przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 9

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 15 października 2020 r. i podlega ona stałemu przeglądowi. Obowiązanie niniejszej decyzji zostaje przedłużone lub, w zależności od przypadku, niniejsza decyzja zostaje zmieniona, jeżeli Rada uzna, że cele decyzji nie zostały osiągnięte.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 października 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2

[...]
